

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **SPACE BET a.s.**, sídlem Kryšpínova 619/5, 111 00 Praha 10
zastoupená advokátkou Mgr. Jarmilou Lajblovou, sídlem
Komunardů 1091/36, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlím Budějovická 7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2020, č. j. 11553-2/2020-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020, č. j. 11553-2/2020-900000-311 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), s přihlédnutím k zákonu č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „*zákon hazardních hrách*“ nebo „*ZoHH*“) a k zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 24. 1. 2020, č. j. 6586-7/2020-600000-12 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, kterého se dopustila tím, že dne 27. 8. 2019 v provozovně „Casino Borneo“ nacházející se na adrese U Letiště 1074/2, 301 00 Plzeň (dále jen „*provozovna*“), nedodržela zákaz stanovený v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách umístit reklamu, sdělení nebo jakoukoli jinou formu propagace provozování hazardních her na budovu, a do veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se nachází herní prostor, když umístila v pasáži nákupního centra Borská pole, U Letiště 1074/2, 301 00 Plzeň (dále jen „*NC Borská pole*“), jednostranně na 2 stojacích reklamních bannerech a oboustranně na 1 stojacím reklamním banneru (celkem 4x) v podobě velkého černého nápisu „CASINO“ na zlatém podkladu doplněného o vyobrazení interiéru kasina s motivy hazardních her (technická zařízení hazardní hry, ruleta, hrací žetony, aj.), dvěma logy „BORNEO Gold“ v černo-zlatém provedení a nápisem „borneoplzen.cz“, pod stropem na levé zdi (ve směru vstupu z pasáže) veřejně přístupné chodbičky přiléhající na pasáž NC Borská pole v podobě velkoformátového polepu (folie) vyobrazujícího interiéru kasina s technickými zařízeními pro hazardní hru, pod stropem veřejně přístupné chodbičky přiléhající na pasáž NC Borská pole v podobě velkého žlutě svítícího nápisu „CASINO“ doplněného o tři červeně svítící trojúhelníky (šipky) na každé straně tohoto nápisu, nad vchodem do kasina z venkovní části budovy NC Borská pole orientované severně k ulici Folmavská v podobě velkého zlatého nápisu „CASINO“, jako nedovolenou formu reklamy týkající se propagace hazardních her za což jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši 100.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně shrnula průběh správního řízení a obsah prvoinstančního, resp. napadeného rozhodnutí.
3. Žalobkyně dále uvedla, že pokud jde o reklamní bannery umístěné v pasáži nákupního centra, již v protokolu o kontrole ze dne 3. 10. 2019 bylo celním úřadem formulováno porušení zákona tak, že „*provozovatel svým jednáním porušil ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách tím, že ve veřejně přístupné části budovy, ve které se herní prostor nachází, umístil polepy a reklamní panely.*“ Přestože žalobkyně předložila důkazy o tom, že to nebyla ona, kdo reklamní bannery objednal a umístil, celní úřad se tímto zcela podstatným důkazem vůbec nezabýval. Podle celního úřadu „*není podstatné, kdo reklamní bannery do veřejně přístupné vnitřní části budovy, v níž se kasino nachází, tyto umístil či financoval.*“ Žalovaný pak uzavřel, že z výsledku profituje žalobkyně, která jediná má příslušnou veřejnoprávní odpovědnost, a musí jí dostát tím, že bude plnit předpisy veřejného práva svým ne/konáním (neumístěním reklam, neobjednáním umístění reklam, nestrpění,

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

umístění reklam jinou osobou, systematickou kontrolou). Žalobkyně s tímto názorem zásadně nesouhlasí a namítá, že nemůže být právně odpovědná za jednání, kterého se nedopustila, k čemuž doložila důkazy. Správní orgány sice správně dovodily, že odpovědnost za splnění povinnosti podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách je odpovědnost objektivní, nicméně vůbec nevzaly v úvahu okolnosti, za kterých se lze z této objektivní odpovědnosti vyvinit, neboť žádná odpovědnost není absolutní. Žalobkyně je přesvědčena, že pokud v řízení před správními orgány prokázala, který subjekt reklamy umístil do veřejně přístupných částí budovy, ve které se herní prostor nachází, zprostila se své odpovědnosti za závadný stav. Tvrzení žalovaného, že objektivně z výsledku profituje žalobkyně, není ničím podloženo. Navíc dle judikatury Nejvyššího správního soudu objektivní odpovědnost právnické osoby za správní delikt neznamena, že není nutné prokazovat splnění zákonných znaků skutkové podstaty správního deliktu. Je-li znakem skutkové podstaty správního deliktu objektivní stránka spočívající v „porušení“ zákonem sankcionovaného jednání, je třeba pro uznání odpovědnosti za správní delikt takové jednání prokázat. Žalobkyně tvrdí, že v posuzované věci nebyly prokázány zákonné znaky skutkové podstaty správního deliktu uvedené v § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách. V posuzované věci je jednání vymezeno tak, že právnická osoba „poruší“. Teprve porušením povinnosti je porušen zájem společnosti. Stanovil-li zákonodárce jedním ze znaků výše uvedeného správního deliktu objektivní stránku spočívající v „porušení“, nelze jenom s poukazem na objektivní odpovědnost rezignovat na prokazování všech dalších zákonných znaků skutkové podstaty v dané věci a prokazování objektivní stránky skutkové podstaty, neboť není-li prokázána objektivní stránka správního deliktu, nelze o naplnění jeho zákonných znaků uvažovat. Odvolací orgán dále uvedl, že veřejnoprávní odpovědnost spočívá také v tom, že žalobkyně bude systematicky kontrolovat, zda někdo někde neumístil reklamu na kasino žalobkyně. Žalobkyně k tomu uvádí, že není v jejích silách kontrolovat veřejně přístupná místa, zda tam někdo neumístil reklamu. Logikou celního úřadu si lze představit situaci, kdy v rámci konkurenčního boje by někdo objednal a umístil reklamní stojany propagující kasino žalobkyně do všech nákupních center v České republice a povolal kontrolu celního úřadu. V takovémto případě by celní úřad zhodnotil, že je nerozhodné, který subjekt reklamu do vnitřních prostor obchodních center umístil, zda to byla přímo žalobkyně, či v její prospěch jiný subjekt, a na jakém soukromoprávním základě se tak stalo. Celní úřad by v takovém případě vyvodil závěr, že žalobkyně z této reklamy profituje, a tudíž je odpovědná za přestupek s pokutou až do výše tří milionů korun českých. Takovýto závěr je však nesprávný, a to i s ohledem např. na billboardové kampaně politických stran, kdy pokuta za přestupek za neoprávněnou reklamu rovněž nestíhá politickou stranu, ale majitele billboardu.

4. Žalobkyně je dále toho názoru, že pokud předložila celnímu úřadu důkazy o tom, že reklamní bannery neobjednala, nefinancovala a do vnitřních prostor nákupního centra neumístila společně s tím, že žalobkyně nebyla uznána vinnou za spáchání jiného přestupku na úseku provozování hazardních her, měla být tato skutečnost zohledněna při stanovení výše trestu jakožto okolnost výrazně polehčující. Správní orgán však k těmto skutečnostem nepřihlédl a dle názoru žalobkyně stanovil pokutu nepřiměřeně vysokou.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstanční bylo vydáno v

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

souladu s právními předpisy.

IV.

Replika žalobkyně

6. Žalobkyně uvedla, že si nechala zpracovat a soudu předkládá znalecký posudek č. 403-21-2020 zpracovaný znalcem Dr. Ing. V. H., MBA, Ph.D., znalcem v oboru marketingu, posuzování marketingové komunikace, propagace a reklamy, jehož předmětem je vymezení obsahového významu slova REKLAMA z marketingového pohledu. Znalec provedl analýzu problematiky názvu BORNEO/CASINO jako reklamy na hazard a z provedeného znaleckého zkoumání dospěl k závěru, že název BORNEO/CASINO není reklamou na hazardní hry.

V.

Další vyjádření žalovaného

7. K předloženému znaleckému posudku si žalovaný dovoluje uvést, že žalobce v konsensu se znaleckým posudkem hodnotí použité nápisy pouze z pohledu naplnění definičních znaků reklamy, avšak poněkud pomíjí ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. V § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách speciálně vymezujícím zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace ve vztahu k hernímu prostoru je zákonodárce ve vztahu k tomuto specifickému místu velmi restriktivní a zakazuje zde nejen umístění reklamy (prezentace) ve smyslu uvedeném v § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy, ale také sdělení a jakékoli jiné formy propagace (zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické), na provozování hazardních her nebo získání výher. Účelem tohoto ustanovení je dle důvodové zprávy eliminace potenciálních negativních rizik vůči osobám, které se hazardních her primárně neúčastní. Na budově s herním prostorem se proto nesmí nacházet taková označení, která propagují provozování hazardních her. A jak už odvolací orgán přdestřel v žalobou napadeném rozhodnutí „Opakovaným užíváním těchto označení vně i uvnitř budovy obchodního centra, jež jsou svou formou velmi výrazná a poutající pozornost je umocňována jejich nedovolená propagační funkce“. Pokud žalobkyně nyní popírá reklamní, resp. propagační charakter takovýchto označení (nemajících za cíl podněcovat k účasti na hazardní hře), pak není žalovanému jasné, proč volil tak výrazné a vícečetné nápisy své provozovny umístěné jak vně obchodního centra (CASINO), tak uvnitř ve veřejně přístupných částech této budovy – nákupní pasáži (reklamní bannery), jakož i při samotném vstupu do herního prostoru (CASINO, CASINO Borneo či polepy s motivem hazardních her). V tomto kontextu lze též poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 196/2020 ze dne 2. 9. 2020, kde se Nejvyšší správní soud mj. vyjádřil tak, že „(...) Jakékoli ostatní nápisy, které svým množstvím a velikostí v souhrnu ve značné míře překročily označovací a informační funkci označení „kasino“, případně „casino“, tak již primárně plnily funkci propagační, reklamní.“, a též tak, že „Nadměrné nápisy umístěné na budově, v níž se nachází provozovna stěžovatelky, viditelné z velké vzdálenosti a směřující do rušné páteřní komunikace ve městě, nepochybně mají za cíl podporu podnikatelské činnosti stěžovatelky a jen stěží si lze představit, že by plnily jinou funkci než právě funkci prezentační, propagační.“

VI.

Posouzení věci soudem

8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.).

9. Soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť účastníci s tím vyslovili souhlas.

VII.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba není důvodná.
11. Soud úvodem předesílá, že formulace žalobních bodů v žalobě se z valné většiny shoduje s argumentací, kterou žalobkyně uplatnila v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Na obsah odvolacích námitek reagoval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž v této souvislosti soud konstatuje, že žalovaný tak učinil precizním způsobem, když podrobně a pečlivě uvedl logické důvody, jež vyvrátily jednotlivá tvrzení žalobkyně obsažená v odvolání. Žalovanému tedy nebylo třeba cokoli vytknout, a soud tak v tomto směru plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130 (k dispozici na www.nssoud.cz), podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námítky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námítky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“].
12. Předmět sporu mezi účastníky v nyní projednávané věci se v první řadě týká výkladu § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, podle něhož platí, že „v budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.“
13. Pokud jde o tvrzení žalobkyně ze dne 13. 10. 2020, že slovo „Casino“, resp. „Casino Borneo“ nepředstavuje reklamu, pak soud zdůrazňuje, že soudní řízení správní je ve smyslu § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. ovládáno zásadou koncentrace, což znamená, že žalobní námítka je možno vznášet pouze ve lhůtě pro podání žaloby. V rámci dané lhůty žalobkyně žalobní bod nevznesla, proto se jím soud nemohl věcně zabývat, ani provádět důkaz navrženým znaleckým posudkem. Ve zkratce lze toliko odkázat na konstantní judikaturu senátu 57 zdejšího soudu (viz rozsudek ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019 – 106) a Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 – 32) a uvést, že, že vícečetné či nadměrné umísťování nápisů na budovu, v níž jsou provozovány hazardní hry, k čemuž v nyní projednávané věci došlo, může plnit propagační funkci a představovat tak zakázanou reklamu.
14. Žalobkyně dále namítá, že zákaz obsažený v právě citované normě neporušila, neboť nápisy do budovy, v níž se herní prostor nachází, neumístila, nýbrž tak učinil jiný subjekt. Ve shodě se správními orgány má soud za to, argumentace žalobkyně není ve vztahu k danému ustanovení nijak relevantní. Je třeba si uvědomit, že § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách obsahuje obecně formulovaný zákaz propagace hazardních her – je tak zcela bez významu, jaký konkrétní subjekt reklamu do budovy umístil. Jinak řečeno, jedná se o odpovědnost za výsledek, přičemž tato odpovědnost stíhá ve smyslu § 123 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

písm. e) zákona o hazardních hrách provozovatele hazardní hry – žalobkyni. Skutková podstata daného přestupku tak byla jednoznačně naplněna. Nemůže ani obstát jako liberační důvod z přestupkové odpovědnosti prosté tvrzení žalobkyně, že reklamu umístil na budovy někdo jiný. Žalobkyně má povolení k provozování podnikatelské aktivity, s níž je spojeno zvýšené riziko vzniku sociálně patologických jevů. Jakožto profesionál provozující takto rizikovou podnikatelskou aktivitu, musí bez dalšího zajistit dodržování zákonných požadavků ve své provozovně.

15. Jestliže žalobkyně namítá zjevnou nepřiměřenost uložené sankce, pak soud předesílá, že pro posuzování přiměřenosti uložené sankce má soud pouze omezený prostor, neboť stanovení výše sankce je výsledkem správního uvážení správního orgánu. Je-li rozhodnutí vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece správního orgánu, je povinností správního orgánu předepsané volné úvahy užít; to znamená, že se správní orgán musí zabývat všemi hledisky, která jsou pro posouzení konkrétní výše pokuty nezbytná (zákonem předepsaná), nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení sankce v příslušné výši, a aby výše sankce s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti (srov. Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: Soudní řád správní - online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016). V projednávané věci správní orgány uložily sankci v zákonem stanoveném rozpětí, přesvědčivým způsobem podrobně odůvodnily, jaká hlediska zohlednily při ukládání sankce, a to včetně úvah při hodnocení přitěžujících a polehčujících okolností, jedná se tak o sankci přiměřenou poměrům žalobkyně a okolnostem jejího jednání. Soud zdůrazňuje, že při výměře pokuty, která představuje toliko 3 procenta její maximální zákonné výměry, není navíc podle názoru soudu možné vůbec mluvit o zjevné nepřiměřenosti
16. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VIII.

Náklady řízení

17. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 15. března 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.